

Βιβλίο της Κλαίρης Θεοδώρου: Ο Βασιλιάς πεθαίνει πάντα τελευταίος, περίληψη και κριτική του βιβλίου.

Post by: [Κατερίνα Τσεμπερλίδου](#) 04/07/2022

Κλαίρη Θεοδώρου

Ο Βασιλιάς πεθαίνει πάντα τελευταίος

Εκδόσεις Ψυχογίος

Ανατριχιαστικό, άγριο, αγωνιώδες, ένα τολμηρό θρίλερ που ξετυλίγεται μπροστά μας με τα πιο σκοτεινά του χρώματα.

Οι χαρακτήρες ταλανίζονται από ντοστογιεφσκικά πάθη, ενώ ένας φόνος χρειάζεται διαλεύκανση, όσο κι αν ο νους του δολοφόνου σχεδίασε τα πάντα μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια.

Το εκπληκτικό αυτό μυθιστόρημα θα σου σηκώσει την τρίχα, μια δραματική ιστορία γεμάτη μυστήριο, με μια πλοκή πολύ καλά γειωμένη.

Η μαμά με τις κολώνιες της. Ο μπαμπάκας που αγαπάει το πρωτότοκο «κοριτσάκι» του. Δυο αγαπημένες αδερφές. Κι όμως τίποτα δεν ισχύει και οι αλήθειες είναι τρομακτικές πίσω από τους τοίχους του σπιτιού κάθε οικογένειας. Τι είναι αλήθεια και τι είναι ψέμα; Ποια είναι η αλήθεια του κάθε ήρωα;

Η διάσημη συγγραφέας αστυνομικών μυθιστορημάτων Λούνα Μάρκος, αποφασίζει να σκοτώσει το βασικό ήρωα των βιβλίων της, τον αστυνομικό Βασιλιά. Αυτό, όμως, αποτελεί την απαρχή της παρακμής της. Το κοινό εξοργίζεται, ο εκδότης της δυσαρεστείται και ο Γελωτοποιός την καταδιώκει με απειλητικά μηνύματα. Προκειμένου να αποκαταστήσει τη ζημιά που έχει υποστεί ως συγγραφέας, και να επανέλθει στην κορυφή της δημοσιότητας, η Λούνα, σκηνοθετεί με τη συγκατάθεση του σύντομα πρώην συζύγου της, τη δολοφονία του – με το αζημίωτο φυσικά. Όμως η πραγματικότητα ξεπερνάει τη φαντασία και ένας ειδικός φόνος φέρνει τα πάνω κάτω στη ζωή όλων. Κανείς δεν είναι αθώος.

Και όπως στην παρτίδα με το σκάκι, τα πιόνια παίζουν κάρριο ρόλο στην έκβαση του παιχνιδιού, έτσι και στην ιστορία της Κλαίρης Θεοδώρου, ο Βασιλιάς έχει το σημαντικότερο και ύστατο ρόλο, αφού πεθαίνει τελευταίος. Αν και μερικές φορές δεν πεθαίνει καθόλου.

Η πλοκή σου κόβει την ανάσα, γιατί η συγγραφέας βασανίζει τον αναγνώστη ανατρέποντας συνεχώς τα δεδομένα με αποτρόπαιες αποκαλύψεις. Εκεί που νομίζεις ότι ένα θέμα εξιχνιάστηκε, εκεί λοιπόν πέφτει περισσότερο σκοτάδι στα γεγονότα.

Μου άρεσε η σοβαρή, στιβαρή, γενναία, δωρική, μεστή και ενδιαφέρουσα γλώσσα του βιβλίου, χωρίς φλυαρίες ή κλασικά στερεότυπα. Μια γραφή με το μαχαίρι στο κόκκαλο, άλλοτε σκληρή, άλλοτε αλύπητη, άλλοτε άγρια. Και πάντα γνήσια.

Αυτό που κάνει το θρίλερ «Ο Βασιλιάς πεθαίνει πάντα τελευταίος» δυνατό, είναι η κοινωνική πλευρά του δράματος. Αν η μια πλευρά της ιστορίας είναι το έγκλημα, η άλλη πλευρά είναι οι ρίζες του σκότους, αυτών που χαίρονται να καταστρέφουν ό,τι καλό υπάρχει γύρω τους.

Είναι ένα κοινωνικό μυθιστόρημα με αστυνομική πλοκή, που με ενθουσίασε.

Ο συνδυασμός πλοκής, ψυχολογίας των ηρώων και γραφής, κάνει το μυθιστόρημα λογοτεχνικό και διαχρονικό. Δεν είναι ένα αστυνομικό αφήγημα των καιρών. Είναι ένα λογοτεχνικό δράμα με επίκεντρο ένα φόνο και πολλά πάθη, που θα διαβάζεται για πολλά χρόνια, σαν σημείο αναφοράς.

Ένα θα σου πω: μην το χάσεις!